

372L0159

23.4.72

Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

Ἄριθ. Ν 96/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 17ης Ἀπριλίου 1972

περί ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων

(72/159/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ἔχοντας ὑπόψη:

τὴ συνθήκη περὶ ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρα 42 καὶ 43,

τὴν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τὴ γνώμη τῆς Συνελεύσεως,

ἔκτιμώντας:

ὅτι οἱ στόχοι τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ποῦ ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 39 παράγραφος 1 ὑπό α) καὶ β) τῆς συνθήκης, δύναται νὰ ἐπιτευχθοῦν μόνο μὲ τὴν ἀναμόρφωση τῶν γεωργικῶν διαρθρώσεων·

ὅτι ἡ ἀναμόρφωση αὐτῆ τῶν διαρθρώσεων ἀποτελεῖ βασικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς· ὅτι, ἐπομένως, ἐνδείκνυται νὰ βασίζεται σὲ μία κοινοτικὴ θεώρηση καὶ σὲ κοινοτικὰ κριτήρια·

ὅτι οἱ διαφορὲς στὰ αἷτια, τὴ φύση καὶ τὴ σοβαρότητα τῶν διαρθρωτικῶν προβλημάτων στὴ γεωργία ἐνδέχεται νὰ ἀπαιτοῦν λύσεις ποῦ νὰ διαφοροποιοῦνται κατὰ περιφέρειες καὶ νὰ εἶναι ἰκανές νὰ προσαρμόζονται μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου· ὅτι οἱ λύσεις αὐτές πρέπει νὰ συμβάλλουν στὴ συνολικὴ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξη κάθε μιᾶς ἀπὸ τίς ἐν λόγω περιφέρειες· ὅτι τὸ καλῦτερο δυνατό ἀποτέλεσμα δύναται νὰ ἐπιτευχθεῖ ἂν τὰ Κράτη μέλη, μὲ θάση τὴν κοινοτικὴ θεώρηση καὶ τὰ κοινοτικὰ κριτήρια, ἐφαρμόξουν τὴν κοινὴ δρᾶση μόνον καὶ μὲ τὰ δικά τους νομοθετικά, κανονιστικά καὶ διοικητικά μέσα καὶ καθορίζουν αὐτὰ τὰ ἴδια, βάσει τῶν προϋποθέσεων ποῦ προβλέπονται ἀπὸ τὴν Κοινότητα, τὸ μέτρο κατὰ τὸ ὅποιο ἢ ἐν λόγω δρᾶση πρέπει νὰ ἐντατικοποιηθεῖ ἢ νὰ συγκεντρωθεῖ σὲ ὀρισμένες περιφέρειες·

ὅτι ἡ γεωργικὴ διάρθρωση στὴν Κοινότητα χαρακτηρίζεται ἀπὸ μεγάλο ἀριθμὸ γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων, οἱ ὁποῖες στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων διαρθρωτικῶν προϋποθέσεων ποῦ θὰ ἐπέτρεπαν τὴν ἐξασφάλιση ἑνὸς δίκαιου εἰσοδήματος καὶ ὄρων διαβίωσης ποῦ νὰ δύνανται νὰ συγκριθοῦν μὲ ἐκείνους τῶν ἄλλων ἐπαγγελματῶν· ὅτι, ἐπὶ πλέον, αὐξάνεται σταθερὰ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐκμεταλλεύσεων ποῦ ἡ διαρθρωτικὴ τους κατάσταση ἐπιτρέπει τὴν προσαρμογὴ τους στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη καὶ ἐκείνου τῶν λοιπῶν ἐκμεταλλεύσεων·

ὅτι στὸ μέλλον, οἱ μόνες ἐκμεταλλεύσεις, ἰκανές νὰ προσαρμόζονται στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη θὰ εἶναι ἐκεῖνες, τῶν ὁποίων ὁ κάτοχος τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἔχει τὰ κατάλληλα ἐπαγγελματικά προσόντα, στίς ὁποῖες ἡ ἀποδοτικότητα ἐξακριβώνεται λογιστικά καὶ οἱ ὁποῖες δύνανται μὲ τὴν ἐφαρμογὴ ὀρθολογικῶν μεθόδων παραγωγῆς νὰ ἐξασφαλίζουν ἕνα δίκαιο εἰσόδημα καθὼς καὶ ἰκανοποιητικούς ὄρους ἐργασίας στὰ πρόσωπα ποῦ ἐργάζονται σ' αὐτές· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, πρέπει ἡ ἀναμόρφωση τῆς διαρθρώσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς νὰ εὐνοεῖ τὴ σύσταση καὶ τὴν ἀνάπτυξη τέτοιων ἐκμεταλλεύσεων·

ὅτι στίς περισσότερες περιπτώσεις, ἡ ἀνάπτυξη τέτοιων ἐκμεταλλεύσεων δὲν εἶναι δυνατό νὰ πραγματοποιηθεῖ βραχυπρόθεσμα· ὅτι, ἐξ ἄλλου, δύναται νὰ πραγματοποιηθεῖ μ' ἕνα ρυθμὸ πῖο ὀρθολογικὸ καὶ ἰσόρροπο στὰ πλαίσια ἑνὸς πολυετοῦς σχεδίου ἀναπτύξεως, τὸ ὁποῖο θὰ περιλαμβάνει τὰ ἀναγκαῖα μέσα ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἐφαρμογῆς του στὴν ἐκμετάλλευση μέχρις ὀλοκληρώσεώς του·

ὅτι γιὰ τὸν προσανατολισμὸ τῆς ἀναπτύξεως τέτοιων ἐκμεταλλεύσεων, πρέπει νὰ καθορίζεται ὁ στόχος ποῦ ἐπιδιώκει τὸ σχέδιο ἀναπτύξεως ὡς πρὸς τὴν ἀποδοτικότητα τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τὸν χρόνον ἐργασίας τῶν προσώπων ποῦ ἀσχολοῦνται σ' αὐτὴ·

ὅτι, ἂν γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐκμεταλλεύσεως προβλέπεται ἐπέκταση τῆς χρησιμοποιουμένης γεωργικῆς ἐκτάσεως, δὲν εἶναι ἀπαραίτητο κατὰ τὸ χρόνο ἐνᾶρξης ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως, ἡ ἐκμετάλλευση νὰ περιλαμβάνει τίς ἐκτάσεις ὡς πρὸς τίς ὁποῖες θὰ ἐπεκταθεῖ· ὅτι, ἐν τούτοις, πρέπει νὰ εἶναι βέβαιο ὅτι οἱ ἐν λόγω ἐκτάσεις θὰ εἶναι στὴ διάθεση τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐντὸς τῆς προβλεπομένης περιόδου ἀναπτύξεως·

ὅτι προκειμένου νὰ ἐξασφαλισθεῖ ὅτι τὰ χρηματοδοτικὰ μέσα δημοσίου χαρακτῆρα ποῦ προβλέπονται γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐκμεταλλεύσεων θὰ χρησιμοποιοῦνται πραγματικά πρὸς ὄφελος ἐκείνων τῶν ἐκμεταλλεύσεων ποῦ πληροῦν τίς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις, πρέπει τὰ σχέδια ἀναπτύξεως νὰ ἐγκρίνονται ἀπὸ τίς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες· ὅτι οἱ προσπάθειες τῶν γεωργῶν γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ στόχου τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως δύνανται νὰ ἐνθαρρύνονται μὲ τὴν διάθεση σ' αὐτοὺς κατὰ προτεραιότητα τῶν ἐκτάσεων ποῦ ἀποδεσμεύονται σύμφωνα μὲ τὴν ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου τῆς 17ης Ἀπριλίου 1972⁽¹⁾, καθὼς καὶ μὲ τὴν χορήγηση ἐνισχύσεων γιὰ ἐπενδύσεις·

ὅτι οἱ ἐνισχύσεις γιὰ ἐπενδύσεις πρέπει νὰ χορηγοῦνται κατ' ἀρχὴν ὑπὸ μορφὴν ἐπιδοτήσεων ἐπιτοκίου, γιὰ νὰ παραμένει ἡ οἰκονομικὴ καὶ χρηματοδοτικὴ εὐθύνη στὸν κάτοχο τῆς ἐκμεταλλεύσεως· ὅτι πρὸς τὸ σκοπὸ αὐτὸ πρέπει νὰ συμμετέχει αὐτὸς στὴν καταβολὴ μέρους τῶν τόκων· ὅτι εἶναι σκόπιμο νὰ προβλεφθεῖ ὥστε οἱ ἐνισχύσεις αὐτές νὰ δύνανται νὰ χορηγοῦνται ὑπὸ μορφὴν κεφαλαιακῆς ἐπιδοτήσεως ἢ ἀναβολῆς ἐξοφλήσεως δανείου·

ὅτι, λόγῳ τοῦ μεγέθους τῶν ἐπενδύσεων πού ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἀποδοτικότητος τῶν ἐκμεταλλεύσεων πού συγκεντρώνουν τίς δραστηριότητές τους στὰ βοοειδῆ καὶ τὰ προβατοειδῆ, ἢ χορήγηση ἐνισχύσεων γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ ζωικοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου πρέπει νὰ ὑπαχθεῖ σὲ ὀρισμένες προϋποθέσεις·

ὅτι γιὰ νὰ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ κοινοτικοὶ στόχοι παραγωγῆς ἐνδείκνυται τὰ μέτρα ἐνθαρρύνσεως στὸν τομέα τῶν χοίρων νὰ ἐφαρμόζονται μόνο ὑπὸ ὀρισμένες εἰδικές προϋποθέσεις, τὰ μέτρα ἐνθαρρύνσεως στὸν τομέα αὐγῶν καὶ πουλερικῶν νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενο μεταγενέστερης ἀποφάσεως καὶ νὰ εὐνοηθεῖ ὁ προσανατολισμὸς τῶν ἐκμεταλλεύσεων στὴν παραγωγὴ βοείου καὶ προβατοῦ κρέατος·

ὅτι ἡ τήρηση λογιστικῶν βιβλίων ἀποτελεῖ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ὀρθὴ ἐκτίμηση τῆς χρηματοδοτικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἰδιαίτερα ἐκείνων πού ἐκσυγχρονίζονται· ὅτι ἓνα χρηματοδοτικὸ κίνητρο δύνανται νὰ ἐνθαρρύνει τὴν τήρηση λογιστικῶν βιβλίων·

ὅτι, γιὰ ὀρθολογικὴ παραγωγή καὶ βελτίωση τῶν ὄρων διαβιώσεως, ἐνδείκνυται νὰ ἐνθαρρυνθεῖ ἡ σύσταση ὁμάδων οἱ ὁποῖες θὰ ἔχουν ὡς σκοπὸ τὴν ἀμοιβαία συνδρομὴ τῶν ἐκμεταλλεύσεων ἢ μίαν περισσότερο ὀρθολογικὴ ἀπὸ κοινῶν χρησιμοποίησι τῶν γεωργικῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν ἢ τὴν ἀπὸ κοινῶν ἐκμετάλλευση·

ὅτι οἱ δυνατότητες ἀναπτύξεως τῶν ἐκμεταλλεύσεων στὰ πλαίσια ἀναδασμοῦ ἢ ἀρδεύσεως πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὸ δυνατό γιὰ νὰ συμβάλλουν στὴν ἐπίτευξη τοῦ στόχου τῆς παρουσίας ὁδηγίας· ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἐνδείκνυται νὰ καθιερωθεῖ στὰ πλαίσια τῶν ἔργων αὐτῶν εἰδικὸ καθεστῶς συμπληρωματικῶν ἐνισχύσεων ἢ νὰ προσαρμοσθεῖ τὸ ὑπάρχον καθεστῶς·

ὅτι, ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν ἐκμεταλλεύσεων θὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ ἐπιθυμητὸ μέτρο μόνο ἂν ἡ χρηματοδοτικὴ βοήθεια τῶν Κρατῶν μελῶν ὑπὲρ τῶν ἐκμεταλλεύσεων συγκεντρωθεῖ στὴν ἐπίτευξη τοῦ προαναφερθέντος στόχου· ὅτι δὲν πρέπει οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἡ ἀποδοτικότητά τους δὲν εἶναι ἐξασφαλισμένη μακροπρόθεσμα νὰ ἐμπλέκονται σὲ μίαν διαδικασίαν ἀναπτύξεως, ἢ ὁποία εἶναι συνήθως μακροχρόνια καὶ δαπανηρή· ὅτι, ἐν τούτοις, πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται στὰ Κράτη μέλη νὰ διευκολύνουν, μὲ μίαν προσωρινὴν ἐνίσχυση στίς ἐπενδύσεις, τὴν κατάστασι τῶν ἐπικεφαλῆς τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι γιὰ διαφόρους λόγους δὲν δύνανται νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὰ μέτρα ἀναμορφώσεως τῆς γεωργίας·

ὅτι τὰ Κράτη μέλη πρέπει νὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ λαμβάνουν εἰδικὰ μέτρα ἐνισχύσεως γιὰ ὀρισμένες περιφέρειες ὅπου δὲν διασφαλίζεται ἡ διατήρηση μῆς ἐλαχίστης πυκνότητος πληθυσμοῦ καὶ ὅπου ἓνα ἐλάχιστο ἐπίπεδο γεωργικῆς δραστηριότητος εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ὑπαίθρου·

ὅτι τὸ σύνολο τῶν σχεδιαζομένων μέτρων ἔχει σημασίαν γιὰ τὴν Κοινότητα καὶ ἀποβλέπει στὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων πού προσδιορίζονται στὸ ἄρθρο 39 παράγραφος 1 ὑπὸ α) τῆς συνθήκης, περιλαμβανομένων τῶν διαρθρωτικῶν μεταβολῶν πού εἶναι ἀναγκαῖες γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, τὰ μέτρα αὐτὰ συνιστοῦν μίαν κοινὴν δράσιν κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 21ης Ἀπριλίου 1970 περὶ χρηματοδοτήσεως τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς⁽²⁾·

ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Κοινότης συμμετέχει στὴ χρηματοδότηση τῆς κοινῆς δράσεως πρέπει νὰ εἶναι σὲ θέσιν νὰ θεβαιώνεται ὅτι οἱ διατάξεις πού θὰ θεσπίζονται ἀπὸ τὰ Κράτη μέλη γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτῶν τῶν μέτρων συμβάλλουν στὴν ἐπίτευξη τῶν ἀνωτέρω στόχων· ὅτι, γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ, πρέπει νὰ προβλεφθεῖ μίαν διαδικασίαν, ἢ ὁποία νὰ καθιερώνει στενὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν Κρατῶν μελῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς στὰ πλαίσια τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς Γεωργικῶν Διαρθρώσεων, πού συνενεστήθη μὲ τὸ ἄρθρο 1 τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1962, περὶ τοῦ συντονισμοῦ τῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῶν γεωργικῶν διαρθρώσεων⁽³⁾ καὶ ἢ ὁποία νὰ περιλαμβάνει, σ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ χρηματοδοτικὰ θέματα, διαβούλευση μὲ τὴν ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΓΤΠΕ, πού προβλέπεται στὰ ἄρθρα 11 ἕως 15 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70·

ὅτι πρέπει ἡ Συνέλευση καὶ τὸ Συμβούλιο, θάσει ἐκθέσεως πού ὑποβάλλεται ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ, νὰ εἶναι σὲ θέσιν νὰ ἐξετάζουν ἐτησίως τὰ ἀποτελέσματα τῶν λαμβανομένων ἐθνικῶν καὶ κοινοτικῶν μέτρων, ἔτσι ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐκτιμοῦν τὴν ἀνάγκη συμπληρώσεως ἢ προσαρμογῆς τοῦ θεσπισθέντος καθεστώτος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Καθεστῶς ἐνθαρρύνσεως τῶν ἐπιδεκτικῶν ἀναπτύξεως γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων

Ἄρθρο 1

1. Γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν οἱ διαρθρωτικὲς προϋποθέσεις πού θὰ ἐπιτρέπουν μίαν αἰσθητὴ βελτίωση τοῦ εἰσοδήματος καθὼς καὶ τῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ ὄρων παραγωγῆς στὴ γεωργίαν, τὰ Κράτη μέλη καθιερώνουν ἓνα καθεστῶς γιὰ τὴν κατ' ἐπιλογὴν ἐνθάρρυνση

(1) ΕΕ ἀριθ. Ν 96 τῆς 17.4.1972, σ. 9.

(2) ΕΕ ἀριθ. Ν 94 τῆς 28.4.1970, σ. 13.

(3) ΕΕ ἀριθ. Ν 136 τῆς 17.12.1962, σ. 2892/62.

τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων πού εἶναι ἐπιδεκτικές ἀναπτύξεως μέ σκοπό νά εὐνοηθοῦν οἱ δραστηριότητές τους καί ἡ ἀνάπτυξή τους ὑπό ὀρθολογικούς ὄρους.

2. Τά Κράτη μέλη δύνανται, στή πλαίσια τῶν γενικῶν διατάξεων πού θά θεσπισθοῦν ἀπό τό Συμβούλιο, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 43 τῆς συνθήκης:

- νά διαφοροποιοῦν, ἀνάλογα μέ τίς περιφέρειες, τά ποσά τῶν χρηματοδοτικῶν κινήτρων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 8 παράγραφος 2 ἐδάφιο πρῶτο καί στό ἄρθρα 10, 11 καί 12, ἐντός τῶν ὁρίων πού ἀναφέρονται σ' αὐτά, καθώς καί στό ἄρθρο 13·
- νά μήν ἐφαρμόζουν, σέ ὀρισμένες περιφέρειες, ὅλα ἢ ὀρισμένα ἀπό τά μέτρα πού προβλέπονται στό ἄρθρα 8, 10, 11, 12, καί 13.

Ἄρθρο 2

Κατά τήν ἔννοια τῆς παρουσίας ὁδηγίας, ὡς γεωργικές ἐκμεταλλεύσεις ἐπιδεκτικές ἀναπτύξεως θεωροῦνται ἐκεῖνες:

1. στίς ὁποῖες ὁ κάτοχος τῆς ἐκμεταλλεύσεως:
  - α) ἀσκεῖ τή γεωργική δραστηριότητα ὡς κυρία ἀπασχόληση·
  - β) ἔχει ἐπαρκή ἐπαγγελματική ἱκανότητα·
  - γ) ἀποδέχεται νά τηρεῖ λογιστικά βιβλία κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 11 ἀπό τήν ἀρχή τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως·
  - δ) καταρτίζει σχέδιο ἀναπτύξεως τῆς ἐπιχειρήσεως πού νά ἀνταποκρίνεται στούς ὄρους πού ὀρίζονται στό ἄρθρο 4·
2. στίς ὁποῖες τό εἰσόδημα ἐργασίας εἶναι κατώτερο ἀπό ἐκεῖνο πού ἐπιδιώκεται μέ τόν ἐκσυγχρονισμό, ὅπως ὀρίζεται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 1 ἢ πού ἡ διάρθρωσή τους εἶναι τέτοια ὥστε νά θέτει σέ κίνδυνο τή διατήρηση τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ σέ συγκρίσιμο ἐπίπεδο. Στήν τελευταία αὐτή περίπτωση, ἡ ἐπιδότηση τοῦ ἐπιτοκίου πού προβλέπεται στό ἄρθρο 8 παράγραφος 1 ὑπό β), περιορίζεται στό 80% τοῦ δανείου πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

Ἄρθρο 3

1. Τά Κράτη μέλη καθορίζουν, γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρουσίας ὁδηγίας, τήν ἔννοια τοῦ ὄρου «κάτοχος γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως κατά κύρια ἀπασχόληση». Οἱ ὀρισμοί περιλαμβάνουν στήν περίπτωση φυσικῶν προσώπων, τουλάχιστον τόν ὄρο ὅτι τό μέρος τοῦ εἰσοδήματος πού ἀποκτᾶται ἀπό τή γεωργική ἐκμετάλλευση δέν θά εἶναι κατώτερο τοῦ 50% τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τοῦ κατόχου τῆς ἐκμεταλλεύσεως καί ὅτι ὁ χρόνος ἐργασίας, πού ἀφιερώνεται σέ δραστηριότητες ἐκτός τῆς ἐκμεταλλεύσεως θά εἶναι κατώτερος τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνολικοῦ χρόνου ἐργασίας τοῦ κατόχου τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Λαμβανομένων ἰδίως ὑπόψη τῶν κριτηρίων πού ἀναφέρονται στή προηγούμενα ἐδάφια, τά Κράτη μέλη καθορίζουν τήν ἔννοια αὐτή στίς ἑξῆς περιπτώσεις:

- γιά πρόσωπα ἄλλα ἐκτός τῶν φυσικῶν προσώπων·
- γιά ἐκμετάλλευση, στήν ὁποία ὁ ἰδιοκτήτης δέν εἶναι ὁ κάτοχος·
- γιά ἐκμετάλλευση ἀσκούμενη ὑπό καθεστῶς ἐπιμόρτου ἀγροληψίας.

2. Ἐπί πλέον, τά Κράτη μέλη καθορίζουν τά κριτήρια γιά τήν ἐκτίμηση τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος τοῦ κατόχου γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, λαμβάνοντας ὑπόψη τό ἐπίπεδο τῆς ἐκπαιδεύσεώς του σέ θέματα γεωργίας καί/ ἢ τήν ἐλαχίστη περίοδο τῆς ἐπαγγελματικῆς του πείρας.

Ἄρθρο 4

1. Ἀπό τό σχέδιο ἀναπτύξεως πού προβλέπεται στό ἄρθρο 2 περίπτωση δ) πρέπει νά προκύπτει ὅτι κατά τήν ὀλοκλήρωσή του, ἡ ἐκσυγχρονιζομένη ἐκμετάλλευση θά δύναται νά ἀποδώσει, κατ' ἀρχή γιά μία ἢ δύο πλήρως ἀπασχολούμενες μονάδες ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, τουλάχιστον ἓνα εἰσόδημα ἐργασίας συγκρίσιμο πρὸς ἐκεῖνο, τό ὁποῖο παρέχεται γιά ἐξωγεωργικές δραστηριότητες στήν ὑπόψη περιφέρεια.

2. Ὡς συγκρίσιμο εἰσόδημα ἐργασίας, σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 1, νοοῦνται οἱ μέσες ἀκαθάριστες ἀποδοχές γιά τόν ἐργαζόμενο σέ ἐξωγεωργικές δραστηριότητες. Τά Κράτη μέλη δύνανται, ὅπου παρίσταται ἀνάγκη, νά λαμβάνουν ὑπόψη τίς διαφορές ἀνάμεσα στό σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν γεωργῶν καί στό σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν μισθωτῶν πού ἀπασχολοῦνται σέ ἐξωγεωργικές δραστηριότητες.

3. Ἡ ἀπόδειξη ὅτι ἡ ἐκσυγχρονιζομένη ἐκμετάλλευση θά εἶναι σέ θέση νά ἐπιτύχει τόν ἐπιδιωκόμενο στόχο πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1, βασίζεται στή σύγκριση τοῦ εἰσοδήματος ἐργασίας πού πρέπει νά ἐπιτευχθεῖ κατά τήν ὀλοκλήρωση τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως:

- εἴτε μέ τό συγκρίσιμο εἰσόδημα ἐργασίας κατά τήν ἔννοια τῆς παραγράφου 2·
- εἴτε μέ τό εἰσόδημα ἐκμεταλλεύσεως ἀναφορᾶς, στίς ὁποῖες τό εἰσόδημα ἐργασίας κατά τό χρόνο ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, εἶναι ἰσοδύναμο μέ τό συγκρίσιμο εἰσόδημα, τό ὁποῖο καθορίζεται στήν παράγραφο 2.

4. Τά Κράτη μέλη:

α) καθορίζουν:

- τό κατώτατο ὄριο ἀριθμοῦ μονάδων ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, λαμβάνοντας ὑπόψη τό εἶδος τῆς παραγωγῆς καί τίς συνθήκες ἐργασίας πού προκύπτουν ἀπ' αὐτή·
- τήν ἱκανοποιητική ἀπόδοση τῶν ἐπενδυσμένων στήν ἐκμετάλλευση κεφαλαίων·

— τὸ στόχο τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ πού ἀναφέρεται στὴν παράγραφο 1, σὲ συνάρτηση μὲ τὴ διάρκεια τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως·

β) δύνανται νὰ καθορίζουν ἓνα ἀνώτερο ἑκατοστιαῖο ποσοστὸ εἰσοδήματος ἐργασίας πού πρέπει νὰ ἐπιτευχθεῖ κατὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως, τὸ ὁποῖο νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ εἰσοδήματα προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἄσκηση ἐξωγεωργικῶν δραστηριοτήτων, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη ὅτι τὸ εἰσόδημα ἐργασίας πού προέρχεται ἀπὸ τὴ γεωργικὴ ἐκμετάλλευση ἀντιστοιχεῖ τουλάχιστον πρὸς τὸ συγκρίσιμο εἰσόδημα μιᾶς μονάδος ἐργατικῶν δυναμικῶν. Τὸ ἀνώτατο αὐτὸ ποσοστὸ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ 20%.

5. Κατὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ σχεδίου, τὸ εἰσόδημα πού προβλέπεται στὶς παραγράφους 2 καὶ 3 πρέπει νὰ μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ χωρὶς ἢ ἐτήσια διάρκεια ἐργασίας νὰ ὑπερβαίνει τὶς 2 300 ὥρες.

6. Ἡ ἐπίτευξη τῶν στόχων τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως δύναται νὰ ἐκτείνεται μέχρι ἕξι ἔτη κατ' ἀνώτατο ὄριο. Ἐν τούτοις, δύναται νὰ ἐπιτραπεῖ στὰ Κράτη μέλη, σύμφωνα μὲ τὴ διαδικασία πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 18, νὰ καθορίζουν μία μακρότερη περίοδο γιὰ ὀρισμένες περιφέρειες.

Ἄρθρο 5

1. Τὰ πρόσωπα πού ἀναφέρονται στὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 καὶ τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὰ προβλεπόμενα μέτρα ἐνθαρρύνσεως, ὑποβάλλουν αἰτήσεις πρὸς τὶς ὑπηρεσίες πού προβλέπονται στὸ ἄρθρο 7.

2. Ἡ αἴτηση δύναται νὰ ὑποβάλλεται εἴτε ἀπὸ μεμονωμένους κατόχους ἐκμεταλλεύσεων εἴτε ἀπὸ πολλοὺς ἐνωμένους ἢ ἀπὸ κατόχους ἐκμεταλλεύσεων πού ἔχουν συμφωνήσει νὰ συστήσουν μία ἔνωση. Τὰ Κράτη μέλη δὲν κάνουν διακρίσεις στὶς περιπτώσεις αὐτές.

Ἄρθρο 6

1. Ἡ αἴτηση συνοδεύεται ἀπὸ τὸ σχέδιο ἀναπτύξεως πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 2 ὑπὸ δ) καὶ περιλαμβάνει ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα γιὰ νὰ ἐκτιμηθεῖ ἂν ἢ ἐπιχειρήσει πληροῖ τούς ὅρους πού προβλέπονται στὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 καὶ ἰδίως:

- τὴν περιγραφή τῆς καταστάσεως κατὰ τὴν ἔναρξη ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου·
- τὴν περιγραφή τῆς καταστάσεως κατὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ σχεδίου, βάσει μιᾶς προεκτιμήσεως·
- τὴν ἀναγραφή τῶν μέτρων καὶ ἰδίως τῶν ἐπενδύσεων οἱ ὁποῖες θὰ πραγματοποιηθοῦν γιὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα.

2. Σὲ περίπτωση πού τὸ σχέδιο ἀναπτύξεως προβλέπει αὐξηση τῶν ἐκτάσεων τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ ἐπιδιωκόμενη ἐκταση ἀποτελεῖται ἀπὸ:

- τὴ γῆ πού κατέχει ἤδη ὁ κάτοχος τῆς ἐκμεταλλεύσεως·
- τὴ γῆ γιὰ τὴν ὁποία τοῦ δόθηκε ὑπόσχεση, μὲ κά-

ποια πράξη νομικοῦ χαρακτήρα, ὅτι θὰ τεθεῖ στὴ διάθεσή του.

Ἄρθρο 7

Τὰ Κράτη μέλη:

- ὀρίζουν τὶς ὑπηρεσίες τὶς ἐπιφορτισμένες μὲ τὴν ἐξέταση τῶν αἰτήσεων καὶ τὴν ἔγκριση τῶν σχεδίων ἀναπτύξεως·
- καθορίζουν τὴ διαδικασία ἐξετάσεως καὶ ἐγκρίσεως.

Ἄρθρο 8

1. Τὸ καθεστῶς ἐνθαρρύνσεως γιὰ τοὺς κατόχους ἐκμεταλλεύσεως, τῶν ὁποίων οἱ αἰτήσεις ἔχουν γίνει δεκτὲς καὶ τῶν ὁποίων ἔχουν ἐγκριθεῖ τὰ σχέδια ἀναπτύξεως, περιλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα μέτρα:

- α) τὴ διάθεση, κατὰ προτεραιότητα, ἀποδεσμευμένων γαιῶν σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 17ης Ἀπριλίου 1972·
  - β) ἐνισχύσεις ὑπὸ μορφή ἐπιδότησεως ἐπιτοκίων γιὰ ἐπενδύσεις, πού εἶναι ἀναγκαῖες γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως ἐξαιρουμένων τῶν δαπανῶν γιὰ τὴν ἀγορά:
    - γαιῶν·
    - ζωικοῦ κεφαλαίου, χοιροειδῶν καὶ πουλερικῶν καθὼς καὶ μόσχων γιὰ σφαγὴ.
- Ἐν τούτοις, ὡς πρὸς τὴν ἀγορά ζωικοῦ κεφαλαίου, δύναται νὰ ληφθεῖ ὑπόψη μόνο ἡ ἀρχικὴ ἀγορά, ἢ ὁποῖα προβλέπεται ἀπὸ τὸ σχέδιο ἀναπτύξεως·
- γ) ἐγγυήσεις γιὰ τὰ συναπτόμενα δάνεια καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν, στὴν περίπτωση πού εἶναι ἀναγκαῖο νὰ καλυφθεῖ ἡ ἀνεπάρκεια ἐμπραγμάτων καὶ προσωπικῶν ἐγγυήσεων.

2. Ἡ ἐπιδότηση ἐπιτοκίου, πού προβλέπεται στὴν παράγραφο 1 περίπτωση β) χορηγεῖται γιὰ τὸ σύνολο τοῦ δανείου, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τμήμα τοῦ δανείου τὸ ὁποῖο ὑπερβαίνει τὶς 40 000 λογιστικὲς μονάδες ἀνά μονάδα ἐργατικῶν δυναμικῶν. Ἀνέρχεται μέχρι 5% κατ' ἀνώτατο ὄριο καὶ καλύπτει, κατ' ἀρχή, μία περίοδο δέκα πέντε ἐτῶν, τὴν ὁποία, ἐν τούτοις, τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ ἐπεκτείνουν μέχρι εἴκοσι ἔτη γιὰ ἐπενδύσεις σὲ ἀκίνητα καὶ νὰ μειώσουν στὰ δέκα ἔτη γιὰ κάθε ἄλλη ἐπένδυση. Τὸ ἐπιτόκιο, τὸ ὁποῖο ἐπιβαρύνει τὸ δικαιούχο, δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερο τοῦ 3%. Τὰ Κράτη μέλη δύνανται νὰ χορηγοῦν τὸ ἰσοδύναμο αὐτῆς τῆς ἐνισχύσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑπὸ μορφή κεφαλαιακῆς ἐπιδότησεως ἢ ἀναβολῆς ἐξοφλήσεως δανείου· δύνανται ἐπίσης νὰ συνδυάζουν καὶ τὶς δύο αὐτὲς μορφές ἐνισχύσεως.

Ἐν τούτοις, τὸ Συμβούλιο δύναται κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς σύμφωνα μὲ τὴ διαδικασία ψηφοφορίας πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 43 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης, νὰ ἐπιτρέπει σ' ἓνα Κράτος μέλος γιὰ μία ὀρισμένη περίοδο:

- νὰ χορηγεῖ ἐπιδότησεις ἐπιτοκίου ἀνώτερες τοῦ 5%, ἐφ' ὅσον αὐτὸ δικαιολογεῖται ἀπὸ τὴν κατάσταση τῆς κεφαλαιαγορᾶς στὸ Κράτος μέλος αὐτό·
- νὰ μειώνει τὴν ἐλαχίστη ἐπιθάρυνση τῶν δικαιούχων στὸ 2% σὲ ὀρισμένες περιφέρειες.

Ἄρθρο 9

1. Ὄταν τὸ σχέδιο ἀναπτύξεως προβλέπει τὴν ἀγορὰ ζωικοῦ κεφαλαίου βοοειδῶν ἢ προβατοειδῶν, ἢ χορήγηση τῶν ἐνισχύσεων γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ ζωικοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ἢ ὁποία προβλέπεται στὸ ἄρθρο 8 παράγραφος 1 ὑπὸ δ) καὶ γ), ὑπόκειται στὸν ὄρο ὅτι κατὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως, τὸ μέρος τῶν πωλήσεων ἀπὸ δραστηριότητες τῶν κλάδων βοοειδῶν καὶ προβατοειδῶν δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὸ 60% τοῦ συνόλου τῶν πωλήσεων τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

2. Ὄταν τὸ σχέδιο ἀναπτύξεως προβλέπει μίαν ἐπένδυση στὸν τομέα τῶν χοιροειδῶν, τὰ μέτρα ἐνθαρρύνσεως τοῦ ἄρθρου 8 παράγραφος 1 ὑπὸ β) καὶ γ) γι' αὐτὴ τὴν ἐπένδυση, ὑπόκεινται στὸν ὄρο ὅτι ἡ ἐπένδυση ἀνέρχεται τουλάχιστον στίς 10 000 λογιστικές μονάδες, ἀλλὰ δὲν ὑπερβαίνει τίς 40 000 λογιστικές μονάδες καὶ ὅτι ἡ ἐκμετάλλευση, κατὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως, θὰ εἶναι σὲ θέση νὰ παράγει τουλάχιστον 35% τῶν ζωοτροφῶν οἱ ὁποῖες καταναλίσκονται ἀπὸ τὰ χοιροειδή.

Στὴν περίπτωση ἀπὸ κοινοῦ παραγωγῆς ἀπὸ περισσότερες ἐκμεταλλεύσεις, ὁ ὄρος αὐτός πληροῦται ὅταν 35% τῶν ζωοτροφῶν μποροῦν νὰ παράγονται ἀπὸ μίαν ἢ περισσότερες ἀπὸ τίς ἐνωμένες αὐτές ἐκμεταλλεύσεις.

3. Στὸν τομέα τῶν αὐγῶν καὶ τῶν πουλερικών, τὰ μέτρα ἐνθαρρύνσεως τοῦ ἄρθρου 8 παράγραφος 1 ὑπὸ β) καὶ γ) ἐξαρτῶνται ἀπὸ μεταγενέστερη ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου πού ἀποφαίνεται μετὰ ἀπὸ πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς, σύμφωνα μὲ τὴ διαδικασία ψηφοφορίας πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 43 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 10

Ὄταν τὸ σχέδιο ἀναπτύξεως προβλέπει ὅτι ἡ ἐκμετάλλευση θὰ προσανατολισθεῖ πρὸς τὴν παραγωγή βοείου καὶ προβατοῦ κρέατος, τὰ μέτρα ἐνθαρρύνσεως τοῦ ἄρθρου 8 συμπληροῦνται μὲ τὴ χορήγηση μίᾶς πριμοδοτήσεως προσανατολισμοῦ. Τὸ ποσὸ αὐτῆς τῆς πριμοδοτήσεως θὰ καθορισθεῖ πρὶν ἀπὸ τὴ 15ην Σεπτεμβρίου 1972 ἀπὸ τὸ Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ σύμφωνα μὲ τὴ διαδικασία ψηφοφορίας πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 43 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ II

Ἄλλα μέτρα ὑπὲρ τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων*Ἄρθρο 11*

1. Τὰ Κράτη μέλη θεσπίζουν ἓνα καθεστῶς ἐνθαρρύνσεως κινήτρων γιὰ τὴν τήρηση λογιστικῶν βιβλίων στίς γεωργικές ἐκμεταλλεύσεις.

Ὄταν σ' ἓνα Κράτος μέλος πᾶν ἀπὸ 70% τῶν κατὰ κύριο λόγο γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων τηροῦν ἤδη λογιστικά βιβλία πού ἀνταποκρίνονται στοὺς ὄρους τῆς παραγράφου 2, τὸ ἐν λόγω Κράτος μέλος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγει τὸ ἐν λόγω καθεστῶς.

Τὸ καθεστῶς αὐτὸ περιλαμβάνει τὴ χορήγηση ἐνισχύσεως, ἐκ 450 λογιστικῶν μονάδων, στοὺς κατόχους ἐκμεταλλεύσεων κατὰ κυρία ἀπασχόληση κατόπιν αἰτήσεώς τους, ἢ ὁποία κατανέμεται τουλάχιστον στὰ τέσσερα πρῶτα ἔτη τῆς τήρησεως λογιστικῶν βιβλίων διαχειρίσεως στὴν ἐκμετάλλευσή τους.

2. Ἡ τήρηση τῶν λογιστικῶν βιβλίων:

α) περιλαμβάνει:

- τὴν καθιέρωση ἐτησίας ἀπογραφῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως·
- τὴ συστηματικὴ καὶ κανονικὴ καταχώρηση κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ λογιστικοῦ ἔτους τῶν διαφόρων κινήσεων σὲ χρῆμα ἢ εἶδος, πού ἀφοροῦν τὴν ἐκμετάλλευση·

β) καὶ καταλήγει στὴν κατ' ἔτος ἐμφάνιση:

- μίᾶς περιγραφῆς τῶν γενικῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἰδίως τῶν χρησιμοποιούμενων συντελεστῶν παραγωγῆς·
- ἑνὸς λεπτομεροῦς ἰσολογισμοῦ (ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ) καὶ λογαριασμοῦ ἀποτελεσμάτων χρήσεως (ἐξόδα καὶ ἔσοδα)·
- τῶν ἀπαιτούμενων στοιχείων, ἰδίως τοῦ εἰσοδήματος ἐργασίας κατὰ μονάδα ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ κατόχου τῆς ἐκμεταλλεύσεως, γιὰ νὰ ἐκτιμηθεῖ ἡ ἀποτελεσματικότητά τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως στὸ σύνολό της καὶ ἡ ἀποδοτικότητά τῶν βασικῶν δραστηριοτήτων τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

3. Ὄταν ἡ ἐκμετάλλευση ἐπιλέγεται ἀπὸ τίς ὑπηρεσίες οἱ ὁποῖες ἔχουν ὀρισθεῖ ἀπὸ τὰ Κράτη μέλη γιὰ τὴ συγκέντρωση τῶν λογιστικῶν στοιχείων γιὰ πληροφόρηση καὶ γιὰ ἐπιστημονικὴ μελέτη, κυρίως στὰ πλαίσια τοῦ Δικτύου Λογιστικῆς Πληροφορήσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ὁ κάτοχος τῆς ἐκμεταλλεύσεως πού ἀπολαύει τῆς ἐνισχύσεως πού προβλέπεται στὴν παράγραφο 1, ὀφείλει νὰ θέτει τὰ λογιστικά στοιχεία, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν ἐκμετάλλευσή τους, ἀνώνυμα, στὴ διάθεση τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρο 12

Τὰ Κράτη μέλη χορηγοῦν, κατόπιν αἰτήσεως, στίς ἀνεγνωρισμένες ὁμάδες, οἱ ὁποῖες ἔχουν ὡς σκοπὸ τὴν ἀμοιβαία συνδρομὴ μεταξὺ τῶν ἐκμεταλλεύσεων, τὴν πιὸ ὀρθολογικὴ ἀπὸ κοινοῦ χρῆση τῶν γεωργικῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν ἢ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐκμετάλλευση, μίαν ἐνίσχυση ἐκκινήσεως πού ἔχει ὡς σκοπὸ νὰ συμβάλλει στίς δαπάνες διαχειρίσεώς τους.

Τὸ ποσὸ αὐτῆς τῆς ἐνισχύσεως δύναται νὰ κυμαίνεται μεταξὺ τῶν 2 500 λογιστικῶν μονάδων καὶ τῶν 7 500 λογιστικῶν μονάδων καὶ θὰ πρέπει νὰ καθορίζεται ἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος καὶ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀσκουμένη δραστηριότητα.

Τὰ Κράτη μέλη καθορίζουν τὴ νομικὴ μορφή τῶν ὁμάδων αὐτῶν καὶ τοὺς ὄρους συνεργασίας τῶν μελῶν τους.

Άρθρο 13

1. Γιά νά εϋνοηθεΐ ό εκσυγχρονισμός τών εκμεταλλεύσεων κατά τήν έννοια του άρθρου 2, στά πλαίσια έργων άρδεύσεων και άναδασμού, συμπεριλαμβανομένων και τών συναφών έργων, τά Κράτη μέλη:

— καθιερώνουν ένα ιδιαίτερο καθεστώς έθνικών ενισχύσεων, πού περιλαμβάνει συμπληρωματικά κίνητρα γιά τόν εκσυγχρονισμό τών εκμεταλλεύσεων, πού προβλέπονται στά άρθρα 2 και 4 και τήν παύση τών γεωργικών δραστηριοτήτων·

— προσαρμόζουν τό ύπάρχον καθεστώς ενισχύσεων γιά γενική διαρθρωτική βελτίωση κατά τέτοιο τρόπο ώστε νά εϋνοείται ό άναδασμός και τά έργα άρδεύσεως, τά όποια πληροϋν τόν όρο πού αναφέρεται στην παράγραφο 2.

2. 'Η Κοινότης μετέχει στις δαπάνες πού πραγματοποιούνται από τά Κράτη μέλη γιά τά έργα άναδασμού, περιλαμβανομένων και τών συναφών έργων και άρδεύσεως, περιλαμβανομένων κατά περίπτωση τών συμπληρωματικών κινήτρων, τά όποια προβλέπονται στην παράγραφο 1 πρώτη περίπτωση, ύπό τόν όρο ότι, μετά τήν ολοκλήρωση του άναδασμού ή τής άρδεύσεως, τουλάχιστον 40% τής χρησιμοποιουμένης γεωργικής εκτάσεως πρόκειται νά χρησιμοποιηθεΐ από εκμεταλλεύσεις τών όποιων τό σχέδιο άναπτύξεως έχει έγκριθεΐ ή ότι τό 70% τής εκτάσεως αυτής θά αξιοποιηθεΐ από εκμεταλλεύσεις, πού ανταποκρίνονται στους στόχους άναπτύξεως πού αναφέρονται στό άρθρο 4 παράγραφος 1.

Άρθρο 14

1. 'Απαγορεύονται οι ενισχύσεις γιά επενδύσεις σε εκμεταλλεύσεις πού ανταποκρίνονται στους όρους πού όρίζονται στά άρθρα 2 και 4 και οι όποιες ύπερβαίνουν τό ποσό πού προβλέπεται στό άρθρο 8 παράγραφος 2 με εξαίρεση τίς ενισχύσεις:

— γιά τήν κατασκευή κτιριακών εγκαταστάσεων τής εκμεταλλεύσεως·

— γιά τή μεταφορά εγκαταστάσεων μιθς εκμεταλλεύσεως γιά λόγους δημοσίου συμφέροντος·

— γιά έργα έγχείων βελτιώσεων·

μέ τήν επιφύλαξη ότι οι ενισχύσεις αυτές θά χορηγούνται σύμφωνα με τίς διατάξεις πού προβλέπονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου καθώς και στά άρθρα 92 έως 94 τής συνθήκης.

2. "Όσον άφορά τίς επενδύσεις σ' άλλες εκμεταλλεύσεις και με τήν επιφύλαξη του άρθρου 92 παράγραφος 2 τής συνθήκης, τά Κράτη μέλη δύνανται νά χορηγούν ενισχύσεις μόνον όταν ό τόκος ό όποιος επιβαρύνει τό δικαιούχο ή τό ίσοδύναμο του τόκου αυτού, άν ή ενίσχυση χορηγείται με άλλη μορφή, άνέρχεται τουλάχιστον σε 5% ετησίως.

Έν τούτοις:

α) Τά Κράτη μέλη δύνανται νά χορηγούν, γιά μία περίοδο πέντε ετών από τής έναρξεως ισχύος τής παρούσης όδηγίας, προσωρινές ενισχύσεις σε κατόχους εκμεταλλεύσεων οι όποιοι δέν δύνανται νά φθάσουν τό εισόδημα εργασίας πού καθορίζεται σύμφωνα με τό άρθρο 4 και οι όποιοι επίσης δύνανται νά τύχουν τών ετησίων αποζημιώσεων πού προβλέπονται στό άρθρο 2 παράγραφος 1 τής 'Οδηγίας του Συμβουλίου τής 17ης 'Απριλίου 1972 περί ένθαρρύνσεως όσον άφορά τήν παύση τής γεωργικής δραστηριότητας και διαθέσεως τής χρησιμοποιουμένης γεωργικής εκτάσεως γιά σκοπούς βελτίωσης τών διαρθρώσεων. Οι ενισχύσεις αυτές δέν είναι δυνατό νά χορηγούνται από ευνοϊκότερους όρους από εκείνους οι όποιοι προβλέπονται στό άρθρο 8.

β) Τά Κράτη μέλη δύνανται νά εισάγουν ειδικό σύστημα ενισχύσεων σε όρισμένες περιφέρειες στις όποιες ή διατήρηση μιθς ελαχίστης πυκνότητας πληθυσμού δέν εξασφαλίζεται και όπου ένα ελάχιστο επίπεδο γεωργικής δραστηριότητας είναι απαραίτητο γιά λόγους διατηρήσεως τής ύπαιθρου.

Τό Συμβούλιο, σύμφωνα με τή διαδικασία πού προβλέπεται στό άρθρο 43 τής συνθήκης, καθορίζει τά κριτήρια τά όποια πρέπει νά χρησιμοποιούνται γιά τόν προσδιορισμό αυτών τών περιφερειών και γιά τήν εφαρμογή του άνωτέρω καθεστώτος.

3. 'Επιπροσθέτως, άπαγορεύονται τά εξής:

α) οι ενισχύσεις γιά τήν αγορά ζωικού κεφαλαίου χοιροειδών, πουλερικών ή μόσχων προς σφαγή·

β) οι ενισχύσεις, οι όποιες δέν ανταποκρίνονται στους όρους πού προβλέπονται στό άρθρο 9.

ΤΙΤΛΟΣ III

Χρηματοδοτικές και γενικές διατάξεις

Άρθρο 15

Τά μέτρα, τά όποια προβλέπονται στην παρούσα όδηγία, αποτελούν κοινή δράση, κατά τήν έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

Άρθρο 16

1. 'Η προβλεπόμενη διάρκεια, ή όποια απαιτείται γιά τήν πραγματοποίηση τής κοινής δράσεως, είναι δέκα έτη.

2. Πέντε έτη μετά τήν έναρξη ισχύος τής όδηγίας αυτής, τό Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως τής 'Επιτροπής, επανεξετάζει τίς λεπτομέρειες τής κοινής δράσεως.

3. Τό συνολικό προβλεπόμενο κόστος τής κοινής δράσεως βαρύνει τό ΕΓΤΠΕ κατά 432 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες γιά τά πέντε πρώτα έτη.

4. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70 ἐφαρμόζονται στήν παρούσα ὁδηγία.

Ἄρθρο 17

1. Τά Κράτη μέλη ἀνακοινώνουν στήν Ἐπιτροπή:

- τά σχέδια νομοθετικῶν, κανονιστικῶν ἢ διοικητικῶν διατάξεων, τά ὅποια σχεδιάζουν νά θεσπίσουν κατ' ἐφαρμογή τῆς παρουσίας ὁδηγίας περιλαμβανομένων καί αὐτῶν πού σχετίζονται μέ τό ἄρθρο 14·
- τίς διατάξεις πού ἐπιτρέπουν τήν ἐφαρμογή τῆς παρουσίας ὁδηγίας καί τά ὅποια εἶναι προγενέστερα τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτῆς.

2. Τά Κράτη μέλη, ὅταν διαβιβάζουν τά σχέδια νομοθετικῶν, κανονιστικῶν ἢ διοικητικῶν διατάξεων ἢ τίς ἰσχύουσες διατάξεις πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1, ἐκθέτουν τή σχέση πού ὑπάρχει σέ περιφερειακό ἐπίπεδο μεταξύ τοῦ ἐξεταζομένου μέτρου ἀφ' ἑνός καί τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καί τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν γεωργικῶν διαρθρώσεων ἀφ' ἑτέρου.

3. Σχετικά μέ τά σχέδια πού ἀνακοινώνονται σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 1 πρώτη περίπτωση, ἡ Ἐπιτροπή ἐξετάζει ἂν τά σχέδια αὐτά πληροῦν τίς προϋποθέσεις χρηματοδοτικῆς συμμετοχῆς τῆς Κοινότητος στήν κοινή δράση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 15, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν στόχων αὐτῆς καθώς καί τῆς ἀναγκαίας σχέσεως μεταξύ τῶν διαφόρων μέτρων. Ἐντός δύο μηνῶν ἀπό τήν ἀνακοίνωση, ἡ Ἐπιτροπή διατυπώνει γνώμη ἐπ' αὐτοῦ, μετά ἀπό διαβούλευση μέ τή Μόνιμη Ἐπιτροπή Γεωργικῶν Διαρθρώσεων.

4. Τά Κράτη μέλη ἀνακοινώνουν στήν Ἐπιτροπή τίς νομοθετικές, κανονιστικές ἢ διοικητικές διατάξεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3, ἀπό τῆς θέσεώς τους σέ ἰσχύ.

Ἄρθρο 18

1. Σχετικά μέ τίς διατάξεις πού ἀνακοινώνονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 17 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση καί παράγραφος 4, ἡ Ἐπιτροπή ἐξετάζει ἂν οἱ διατάξεις αὐτές σύμφωνα μέ τήν παρούσα ὁδηγία, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν στόχων αὐτῆς καθώς καί τῆς ἀναγκαίας σχέσεως μεταξύ τῶν διαφόρων μέτρων, πληροῦν τοὺς ὅρους χρηματοδοτικῆς συμμετοχῆς τῆς Κοινότητος στήν κοινή δράση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 15. Ἐντός δύο μηνῶν ἀπό τήν ἀνακοίνωση, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς, κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν ἐπιτροπή τοῦ ΕΓΤΠΕ ἐπί χρηματοδοτικῶν θεμάτων, ὑποβάλλει σχέδιο ἀποφάσεως ἐπί τοῦ θέματος στή Μόνιμη Ἐπιτροπή Γεωργικῶν Διαρθρώσεων.

2. Ἡ ἐπιτροπή διατυπώνει τή γνώμη της ἐντός προθεσμίας πού καθορίζεται ἀπό τόν πρόεδρο, ἀνάλογα μέ τόν ἐπείγοντα χαρακτήρα τῶν ὑποβαλλομένων πρὸς

ἐξέταση θεμάτων. Ἀποφαίνεται μέ πλειοψηφία δώδεκα ψήφων. Οἱ ψήφοι τῶν Κρατῶν μελῶν σταθμίζονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 148 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ὁ πρόεδρος δέν ψηφίζει.

3. Ἡ Ἐπιτροπή ἐκδίδει τήν ἀπόφαση. Ἐν τούτοις, ἂν ἡ ἀπόφαση δέν εἶναι σύμφωνη μέ τή διατυπωθεῖσα ἀπό τήν ἐπιτροπή γνώμη, ἀνακοινώνεται ἀμέσως στό Συμβούλιο. Στήν περίπτωση αὐτή, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἀναβάλει τήν ἐφαρμογή τῆς ἀποφάσεως γιά ἓνα μήνα κατ' ἀνώτατο ὄριο ἀπό τῆς ἀνακοινώσεως της.

Τό Συμβούλιο δύναται, σύμφωνα μέ τή διαδικασία ψηφοφορίας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 43, παράγραφος 2 τῆς συνθήκης, νά λάβει διαφορετική ἀπόφαση ἐντός προθεσμίας ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρο 19

1. Οἱ δαπάνες πού πραγματοποιοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη, στά πλαίσια τῶν μέτρων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 8 παράγραφος 1 ὑπό δ) καί παράγραφος 2 ἐδάφιο πρῶτο καί στά ἄρθρα 10, 11 καί 12, εἶναι ἐπιλέξιμες ἀπό τό τμήμα Προσανατολισμοῦ τοῦ ΕΓΤΠΕ.

Τό Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, σύμφωνα μέ τή διαδικασία ψηφοφορίας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 43 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης, δύναται νά δηλώσει ὡς ἐπιλέξιμες τίς δαπάνες τῶν Κρατῶν μελῶν οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦνται στά πλαίσια τῶν μέτρων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 8 παράγραφος 2 ἐδάφιο δεύτερο.

2. Ἐπιλέξιμο ἀπό τό ΕΓΤΠΕ εἶναι τό μέρος τῶν δαπανῶν τῶν Κρατῶν μελῶν, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 13 παράγραφος 2 ὑπολογιζόμενο σέ συνάρτηση μέ τήν ὑπό ἐκμετάλλευση γεωργική ἔκταση, μετά τό πέρας τοῦ ἀναδασμοῦ ἢ τῆς ἀρδεύσεως, ἀπό ἐκμεταλλεύσεις τῶν ὁποίων τό σχέδιο ἀναπτύξεως ἔχει ἐγκριθεῖ, μέ ἐξαιρέση τίς δαπάνες πού πραγματοποιοῦνται γιά:

- τήν ἐκχέρσωση γεωργικῆς γῆς πού δέν ἀντισταθμίζεται μέ ἀναδάσωση ἰσοδυνάμου ἐκτάσεως·
- τήν ἐγκατάσταση ἠλεκτροδοτήσεως·
- τήν ἐγκατάσταση δικτύου παροχῆς ποσίμου ὕδατος.

3. Τό Τμήμα Προσανατολισμοῦ τοῦ ΕΓΤΠΕ καταβάλλει στά Κράτη μέλη τό 25% τῶν ἐπιλεξιμῶν δαπανῶν.

Ἐν τούτοις, ἡ συμμετοχή τῆς Κοινότητος στίς ἐπιλέξιμες δαπάνες πού προβλέπονται στήν παράγραφο 2, δέν δύναται νά ὑπερβαίνει τίς 150 λογιστικές μονάδες ἀνά ἑκτάριο γιά τόν ἀναδασμό, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν συναφῶν ἐργασιῶν καί 250 λογιστικές μονάδες ἀνά ἑκτάριο γιά ἀρδευση.

4. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 3 θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 13 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70.

Άρθρο 20

1. Τά μέτρα πού θεσπίζονται από τά Κράτη μέλη δύναται νά τύχουν τής χρηματοδοτικής συμμετοχής τής Κοινότητας μόνον άν γιά τίς σχετικές διατάξεις ελήφθη εϋνοϊκή απόφαση σύμφωνα μέ τό άρθρο 18.

2. Ή χρηματοδοτική συμμετοχή τής Κοινότητας αναφέρεται στίς επιλέξιμες δαπάνες καί άφορά ένισχύσεις γιά τίς όποιες ή απόφαση χορηγήσεώς τους είναι μεταγενέστερη τής ήμερομηνίας έναρξεως ισχύος τής παρούσης όδηγίας.

Άρθρο 21

1. Οί αίτήσεις περί άποδόσεως αναφέρονται στίς δαπάνες πού πραγματοποιούνται από τά Κράτη μέλη κατά τή διάρκεια ενός ήμερολογιακού έτους καί υποβάλλονται στήν Έπιτροπή πρίν από τήν 1η Ίουλίου του έπομένου έτους.

2. Ή συνδρομή του Ταμείου άποφασίζεται σύμφωνα μέ τό άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 729/70.

3. Προκαταβολές δύναται νά χορηγούνται από τήν Έπιτροπή.

4. Οί λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 729/70.

Άρθρο 22

1. Κάθε χρόνο πρίν από τήν 1η Αύγουστου, τά ισχύοντα κοινοτικά καί έθνικά μέτρα, σχετικά μέ τήν παρούσα όδηγία, εξετάζονται στά πλαίσια μιās έτησίας εκθέσεως, τήν όποία ή Έπιτροπή υποβάλλει στή Συνέλευση καί στό Συμβούλιο καί γιά τήν όποία τά Κράτη μέλη ανακοινώνουν στήν Έπιτροπή κάθε άναγκαία τεκμηρίωση.

Τό Συμβούλιο αξιολογεί τά αποτελέσματα των μέτρων αυτών, λαμβάνοντας υπόψη τόν άναγκαίο ρυθμό εξέλιξεως των διαρθρώσεων πού άπαιτείται γιά τήν πραγματοποίηση των στόχων τής κοινής γεωργικής πολιτικής, τήν επίπτωση στους στόχους παραγωγής τής Κοι-

νότητας, τήν επίπτωση σέ μία άρμονική ανάπτυξη των περιφερειών τής Κοινότητας καί τίς χρηματοδοτικές συνέπειες των έν λόγω μέτρων.

Τό Συμβούλιο θεσπίζει, κατά περίπτωση, τίς άναγκαίες διατάξεις, σύμφωνα μέ τή διαδικασία του άρθρου 43 τής συνθήκης.

2. Προκειμένου νά πραγματοποιηθούν οί στόχοι τής Κοινότητας σχετικά μέ τήν παραγωγή, τό Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως τής Έπιτροπής, σύμφωνα μέ τή διαδικασία ψηφοφορίας πού προβλέπεται στό άρθρο 43 παράγραφος 2 τής συνθήκης, δύναται γιά όρισμένους κλάδους, νά τροποποιεί ή νά συμπληρώνει τίς διατάξεις τής παρούσης όδηγίας ή νά άναστέλλει τήν εφαρμογή τους.

Άρθρο 23

Μέ τήν επιφύλαξη τής εφαρμογής των άρθρων 92 ώς 94 τής συνθήκης, ή παρούσα όδηγία δέν θίγει τό δικαίωμα του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου νά διατηρήσει τό άργότερο μέχρι τήν 31η Δεκεμβρίου 1975 τά ισχύοντα έθνικά μέτρα στους τομείς πού προβλέπονται από τήν παρούσα όδηγία.

Άρθρο 24

Τά Κράτη μέλη δύναται νά καθορίζουν συμπληρωματικούς όρους γιά τήν εφαρμογή των μέτρων ένισχύσεως πού προβλέπονται στήν παρούσα όδηγία.

Άρθρο 25

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά μέτρα πού είναι άναγκαία γιά νά συμμορφωθούν προς τήν παρούσα όδηγία έντός προθεσμίας ενός έτους από τής κοινοποιήσεώς της.

Ή παρούσα όδηγία άπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 17 Άπριλίου 1972.

Γιά τό Συμβούλιο

Ό Πρόεδρος

J. P. BUCHLER